

ГЛАВА 7.

1. И като свърши всички-тъ свои словеса къмъ народа който го слушаше, влѣзе въ Капернаумъ.

2. А на нѣкого си стотника слуга-та, който му бѣ милъ, бѣше злѣ боленъ на умираиіе.

3. И като чу за Исуса, проводи до него отъ старѣйшины-тъ Иудейскы, да го молятъ да дойде да оздрави слугъ-тъ му.

4. И тѣ дойдохъ при Исуса та му ся моляхъ прилежно, и казувахъ: Че е достоинъ тойзи комуто ще сторишь това;

5. Защото люби нашій-тъ народъ, и той ни съгради съборище.

6. А Исусъ вървѣше съ тѣхъ; и когато не бѣше вече далечъ отъ къщъ-тъ, проводи стотникъ-тъ пріатели до него, да му кажътъ: Господи, не си прави трудъ; защото не съмъ достоинъ да влѣзешъ подъ мой-тъ покрывъ.

7. За това нито себе си счетохъ достоинъ да дойдъ при тебе; но речи рѣчь, и слуга-та ми ще оздравѣ.

8. Защото и азъ съмъ чловѣкъ подъ власть подчиненъ, и имамъ подъ себе си войны; и казувамъ тому: Иди, и отхожда; и другому: Ела, и дохожда; и на слугъ-тъ си: Направи това, и направя.

9. Това като чу Исусъ, почуди ся на него; и обърнъ ся та рече на идуцій-тъ слѣдъ него народъ: Казувамъ ви, нито въ Израила намѣрихъ толкози вѣрж.

10. И когато проведени-тъ ся завѣрихъхъ въ къщи, намѣрихъ болный-тъ слугъ оздравѣлъ.

11. А въ слѣдуюцій-тъ *день* отхождаше *Исусъ* въ градъ, нарицаемый *Наинъ*; и съ него вървахъ мнозина отъ ученицы-тъ му и народъ много.

12. И когато приближи до врата-та градскы, ето, износяхъ на възъ мъртвецъ, сынъ единороденъ на майкъ си; и тя *бѣ* вдовица; и народъ много отъ градъ-тъ имаше съ неѣж.